

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEEN KLEIN BIER

Tragikomedie in vijf bedrijven

door

1880

Erik Moons

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2780

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>GEEN KLEIN BIER</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>ERIK MOONS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/013
ISBN 978-90-385-08177

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Erik Moons
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

FONS PINTENS : Zelfstandige bierhandelaar. Zet zich met hart en ziel in voor zijn job. Kent heel het dorp en omgekeerd. Zijn dochter brengt verandering in zijn leven en zo kan hij wel eens serieus de koppige uithangen.

WIS : Zijn vrouw, huismoeder en brave ziel. Kan haar schoonzuster eigenlijk niet uitstaan maar laat dit niet blijken bij haar aanwezigheid. Tijdens het stuk verandert ze van temperament, tot grote verbazing van de anderen.

LISA : Enig kind van Wis en Fons. Is gestopt met haar studies en stapt in de zaak met de bedoeling deze later over te nemen. Een echt kwajongen. Een doorzetter. Maar plotseling dreigen sommige plannetjes in het water te vallen.

CLARA : Zus van Fons. Leeft in hogere sferen. Een waterval tijdens haar bezoeken. Kleedt zich ook wel wat chiquer want zoontjelief zit in de topsport.

BERT : Vriend van Lisa. Een echt studentje. Studeert voor apotheker. Draagt altijd hemd en das, behalve als hij mee de baan op moet. Maakt soms droge opmerkingen.

POL : Architect op leeftijd. Vriend aan huis. Weet waarover hij praat.

KORTE INHOUD

Fons Pintens is biersteker van beroep. Samen met zijn vrouw Wis en dochter Lisa hebben ze het financieel niet breed. Lisa kapt met haar studies en stapt mee in de zaak. Clara, de zus van Fons, heeft een zoon die in de motorcrosswereld goed presteert. Elke week zijn cross, en alle aandacht gaat naar hem. Dit tot grote ergernis van Fons. Meedraaien in de topsport of met bakken bier sleuren, is voor Clara een hemelsbreed verschil. “Mijn kind, schoon kind”. Als dit bij Fons plots niet meer van tel is, zal dit wel zijn reden hebben. Of denkt hij alleen daar zo over? Vader en dochter groeien uit mekaar. Hoe moet dit nu verder? In ieder geval geen “klein bier” om dit op te lossen.

E E R S T E B E D R I J F

MUZIEK

(Vader Fons legt dochter Lisa uit hoe zijn bierronde er uit ziet)

FONS : Als we dan langs de Stationsstraat rijden, en bij Germaine staat geen lege bak buiten, dan rijden we gewoon door. Wat verder bij Francine, daar moeten we dan wel stoppen want dat mens kan niet goed uit de voeten, daar staat dus nooit iets buiten. Gewoonlijk komt die met een paar flessen limonade toe, maar als haar zoon op bezoek is geweest, pakt die al eens gemakkelijk een bakske Duvel. Aan de pastorie staat het leeggoed ook buiten en die lege flessen miswijn, die nemen we gewoon mee. De pastoor weet daarvan. Ik mag die hebben voor mijn zelfgemaakte porto. En dan is er ook nog... ja zeg, dat zal ik straks wel allemaal uitleggen. Het is tijdens onze toer dat je het zal moeten leren, hé kind?

LISA : Ja va, ik denk het ook.

FONS : Ik zal vandaag zelf nog met de camion rijden, maar morgen is het jouw beurt. Eigenlijk wordt dat wel tijd.

LISA : Het zal toch eens moeten gebeuren.

FONS : En daarbij, je hebt nu je rijbewijs. Het heeft wel veel tijd en geld gekost, maar het is dan toch in orde gekomen.

LISA : Vind je vijf maanden nu zo lang? Er zijn er andere, zenne.

FONS : Ik weet het kind, laat je moeder er buiten. Dat is gewoonweg een hopeloos geval. Ik... eu... bedoel om uw moeder te leren autorijden natuurlijk. Laat staan met een camion. Goed dat je die kennis van je vader hebt meegekregen. Dat is dan toch al iets positief.

LISA : Wanneer zijn wij terug binnen van onze toer?

FONS : Dat hangt er van af. Het is te zien wie we tegen het lijf lopen. Geraken we aan de babbel of niet. Regent het of niet? Het hangt soms van zoveel factoren af. Een daarbij, waarom is dat nu zo belangrijk?

LISA : Ik vroeg me dat gewoon maar af.

FONS : Luister hé, Lisa, zet die schooluren maar uit je hoofd. Je hebt er nu een punt achter gezet, awel, dan moet je de gevolgen maar dragen. Vanaf nu werken en nog eens werken. En ik kan je verzekeren dat het niet altijd even plezierig is om met zo'n volgeladen camion door het dorp te rijden. Langs de andere kant zou ik het dan ook weer niet willen missen. Dat gerinkel van glas, dat gekletter van die bakken, dat getetter van die vrouwen...

LISA : ... en die pintjes in het duivenlokaal.

FONS : Het is al goed kind. We zullen eens zien hoe lang jij het zal uithouden. Onderschat dat gesleur met die bakken maar niet. Dat is niet te vergelijken met een boekentas, steek dat maar goed in je hoofdje.

LISA : Ik zal mijn best wel doen.

FONS : Hopelijk beter dan op school. Eigenlijk hé kind, heb jij toch wel geluk dat je vader dat allemaal wil doen. Je krijgt de kans om heel mijn zaak over te nemen. Ga ze maar zoeken die zo'n vader hebben.

LISA : *(lacht)* Zoveel bierstekers lopen er nu niet rond, hé va?

FONS : Nee, en maar goed ook. Alhoewel, ik heb bijlange geen schrik van wat concurrentie, soms heeft een mens dat eens nodig.

(Moeder is ondertussen binnengekomen met boodschappentas.)

WIS : Vooruit werkvolk, zouden jullie niet gaan vertrekken? Heel het dorp heeft dorst. Daar staan nogal wat lege bakken buiten zenne *(Tot Lisa)* En... zie je het zitten?

LISA : Moeder, we hebben er nu al dikwijls genoeg over gepraat en mijn besluit staat vast. De school is voor mij verleden tijd. Ik wil ons vader opvolgen. Daar is toch niks verkeerd aan? Er zijn zoveel zaken die overgaan van vader op...

FONS : Zoon! Maar aangezien wij geen zoon hebben, maar wel een dochter met kwajongensstreken is de keuze rap gemaakt. Of het zou moeten zijn dat je moeder misschien nog iets wil avonturen?

WIS : Maar Fons toch, je kon al gemakkelijk bompa zijn.

FONS : Pas op hé Wis, een bompa zoals ik die kan nog gemakkelijk iets forceren.

WIS : Het is al goed. Vooruit, je zou beter vertrekken. Komen jullie vanmiddag over huis?

FONS : We zullen zien. (*Knipoogt naar Wis*) Dat zal van mijne nieuwe compagnon afhangen. Ik ga nog enkele bakken laden. (*Maakt aanstalten om te vertrekken*) Lisa, maak je klaar want binnen een kwartiertje zijn we weg zenne. (*Fons af*)

LISA : (*Doet ondertussen haar schort aan*) Wie had dat ooit kunnen denken. Allé, zie mij hier staan. Klaar voor het grote werk.

WIS : Ik hoop dat je vader binnen enkele jaren fier van zijn camion in zijn zetel mag kruipen, want zo lang gaat hij dat niet meer trekken met zijne zere rug. Alhoewel, het is een harde, jouw vader. Die kan nog gemakkelijk jaren meedraaien. Toch denk ik dat jouw hulp hem goed zal doen.

LISA : Moe, mijn vingers kriebelen om er tegenaan te gaan.

WIS : Ik hoop dat je de juiste keuze gemaakt hebt, want zomaar stoppen met je school is niet de eerste de beste oplossing. Ik vraag mij eigenlijk wel af, waarom je die snit en naad dan niet bleef volgen. Pas op, daar zit nog toekomst in, want veel vrouwen kunnen gewoon nog geen broek omdoen. En dan klap ik nog niet van een knop aan te zetten.

LISA : Ik weet het moe, maar misschien doe ik dat later wel. Ik kan nog altijd avondschool volgen voor snit en naad, maar nu wil ik eerst mijn nieuwe job zowat gewoon worden.

WIS : Ja kind, jij moet het weten, maar ik zou later niet graag hebben dat je er spijt van zou krijgen.

(*De telefoon rinkelt en Wis neemt op*)

Met bierhandel Pintens... Vandaag zal hij zeker langskomen. In alle geval zal ik het hem zeker zeggen... Wablief?... Waarschijnlijk deze namiddag. Dag

meneer Rottiers en... ja... ook voor u een prettige dag verder. *(Legt hoorn in)*
 En dan moet een mens beleefd blijven. Als je dan weet, dat het maar voor zes
 Palmen is. Jaande, 't leven van een zakenmens kan soms hard zijn.

LISA : Daar kan ik nog niet van meespreken.

(Op de achtergrond hoort ze vader roepen)

FONS : Allé vooruit met de geit. Lisa!... 't is tijd!

LISA : *(Geeft moeder nog gauw een zoen en dan roept ze)* Ja patron, ik kom er aan!
(Af)

WIS : *(Zucht)* Eindelijk, ze zijn vertrokken. Ik ben eens benieuwd voor ons Lisa. Dat is
 geen gewone stiel. Dat zal ze rap doorhebben, maar ja... het is haar keuze.

(Er wordt gebeld en Wis gaat openmaken. Het is Clara, haar schoonzuster)

CLARA : Hoe zit dat hier met het huishouden. *(Kijkt eens rond)* Moeder de vrouw is
 alleen thuis zie ik. Dat is ook juist, onze Fons is zijne toer gaan doen zeker?
(Gaat zitten) En, heb je nog koffie staan?

WIS : Euh, ik geloof het wel, en anders zet ik gauw een beetje op. Dat is zo klaar.

CLARA : Doe geen moeite Wiske, ik heb toch niet veel tijd. Ik was hier in de geburen
 en dacht zo van: Awel bij onze Fons ga ik nog eens binnenspringen, dat is zo
 lang geleden. Nu ben ik hier, en nu is hij gaan vliegen.

WIS : Hij heeft het nogal druk *(Zet de thermos op tafel met de nodige kopjes)* Hier, ik
 had nog koffie staan van deze morgen.

CLARA : Toch weer gene straffe zoals de vorige keer. Amai, dat was sterk spul. Ik
 dacht dat je er water was vergeten op te doen. En, verder geen nieuws?

WIS : Euh, eigenlijk niet.

CLARA : Geen nieuws, goed nieuws zou ik zeggen. Dat van ons Robbyke, dat weet je
 al zeker?

WIS : Wat is er met jullie Robbyke?

CLARA : Zie je wel dat jij dat nog niet weet en onze Marcel zei mij nog dat jullie dat al
 lang wisten.

WIS : Ik weet van niks. Toch niks ergs hoop ik?

CLARA : Amai nie! Hij heeft gisteren de eerste gereden in Marcinelles. Niet gekregen zenne. Hij heeft er voor moeten knokken. Pas in de laatste ronde is hij kunnen wegspringen en je moest dat gezien hebben. Zijn wezen vol slijk, maar dolgelukkig kwam hij over de finish gevlogen. Zie (*Haalt foto's boven*) Op zijn achterste wiel en met zijn één hand in de lucht. Iedereen zei dat hij ne grote zal worden. Plezant hé Wiske?

WIS : Dat zal wel.

CLARA : Toch zou ik graag hebben dat hij eerst zijn school afmaakt. Dan ben je toch een beetje geruster. Het is maar dat ze later toch iets in hun handen hebben. Pas op, het is zwaar voor ons Robbyke. Die trainingen zijn echt niet te onderschatten en goedkoop is dat motorcrossen ook niet. (*Nipt even van haar kopje*) Goed dat onze Marcel zo'n goei job heeft op de belastingen. Veel vrije tijd en goed betaald. En dat is allemaal in ons Robbyke zijn voordeel. Als hij straks van 't school komt, gaat onze Marcel met hem trainen langs den Boskant. Dat is daar altijd goed slijk naar 't schijnt.

WIS : (*Ongeïnteresseerd*) Ja, dat zal dan wel zeker.

CLARA : Amai nie! En, hoe is het met Lisa?

WIS : We euh, goed zeker. Ja, die wordt groot hé!

CLARA : Amai nie! Ik verschiet soms nog van ons Robbyke, en die zie ik dan elke dag. Jullie Lisa, in welk jaar zit zij nu eigenlijk? Wacht eens, zit zij niet in hetzelfde jaar als ons Robbyke? Dan heeft zij hoogstwaarschijnlijk ook mevrouw Verbeeck, "de platsmoel". Pas op, naar 't schijnt een heel strenge maar een plichtsbewuste en één die van aanpakken weet.

WIS : Ja, je hebt ze niet te kiezen hé.

CLARA : Amai nie! Maar goed ook. Soms is zo'n strenge lerares wel eens nodig voor die jonge meisjes, want ik geloof dat daar wat tussen zit.

WIS : (*Gaat in de verdediging*) Over de jongens dan maar gezwegen.

CLARA : Met ons Robbyke hebben ze weinig last. Hij zit zowat boven het gemiddelde en dan heeft hij nog wat reserves hé? En als het echt tegen gaat, dan heeft hij zijne motorcross nog. En, gaat het haar wat ? Alé, ik bedoel: valt het zo wat mee op school met Lisa?

WIS : *(Ze kan het niet over haar hart krijgen om te zeggen dat ze is gestopt)* Ik heb haar toch niet horen klagen.

CLARA : *(Staat recht)* Dan stap ik maar eens op. Als ik hier nog eens in de buurt kom, dan spring ik zeker nog eens binnen. Spijtig genoeg zonder ons Robbyke en onze Marcel, want die hebben het zo druk. En nu dat hij de eerste heeft gereden, zullen ze nog minder tijd hebben. Ha ja, nu geraakt hij misschien een klasse hoger, dus nog meer trainen. Het is allemaal niet zo simpel. Een mens moet er toch wat voor over hebben, hé Wiske?

WIS : Je mag gerust zijn.

CLARA : Onze Fons zal toch zeker langskomen met zijne toer? Ik heb niet veel drank meer in huis. Wij hebben er gisteren een gezellig feestje van gemaakt, alleen onder kennissen en vrienden. Je weet hoe dat gaat hé. Onze Robbyke wint niet alle dagen. Tot nog eens *(Af)*

WIS : *(Zucht)* Amai, ben ik content dat die hier buiten is. Potverdikke, dat is altijd iets. *(Ruimt kopjes af en ziet dat Clara haar kopje niet leeg is)* Hij zal weer te straf geweest zijn zeker.

(Telefoon)

Jawel, met bierhandel Pintens. Wablief meneer Pastoor? Ja ja, hij is op komst... Rond de middag zal hij wel passeren... Natuurlijk dat hij nog altijd zelf porto maakt. Awel, dat is goed. Voor een begrafenis?... De tijden veranderen, nietwaar meneer Pastoor? En wanneer is die koffietafel? Morgen? Zes flessen?... Ik het zal het hem zeker zeggen. Dag meneer Pastoor *(Hoorn neer)* Die koffietafels zijn ook niet meer zoals vroeger. Eigenlijk is het misschien beter zo. Awel, zo'n portoke zou mij nu ook wel smaken. Het moet toch niet altijd koffie zijn. *(Schenkt haar porto uit.)*

(Fons en Lisa komen binnen)

FONS : Verdomme verdomme. Dan komt die camion juist van de garage en dan heb je dat weer voor.

WIS : Wat is er nu weer?

FONS : Wat er nu weer is? Dat chappement hangt verdomme los. Ik rijd precies met een tank van veertien-achttien. Zo kunnen wij onmogelijk verder. Ze horen ons komen van op een kwartier.

LISA : Dat is toch gemakkelijk? Dan kunnen ze hun portemonnee al klaarhouden.

FONS : Ja maske, lacht er nog wat mee. Je beseft toch dat wij dat morgen allemaal moeten inlopen.

WIS : En waar is de camion nu? Als die dan toch zoveel lawaai maakt, hoe komt het dan dat ik jullie niet heb horen aankomen?

FONS : *(Ziet dat Wis een porto heeft en schenkt zichzelf ook één in)* Luister, onze camion staat in de garage. En aangezien het bijna middag is, komen wij rap iets eten. De Gust heeft ons gebracht.

WIS : Allemaal goed en wel, maar mijn patatten zijn nog niet klaar.

LISA : Wil ik rap wat frietjes halen?

FONS : Dat is goed, doe dat kind. Dat smaakt altijd en dan moet ons moeder zich niet zo opjagen.

WIS : Over opjagen gesproken. Uw zuster is hier geweest.

FONS : Ons Clara? Wat kwam ze nu weer te kort of geeft ze weer een Tupperwaredemonstratie?

LISA : Wat breng ik mee van 't frituur?

FONS : Voor mij een groot met een curryworst speciaal, een lookworst en een potteke stoofvlees.

LISA : Moeder?

WIS : Voor mij een kleintje en ik zal van uw vader nog wel een stukske vlees meepikken.

(Lisa maakt aanstalten om door te gaan)

FONS : Ach zo! Brengt dan nog eens een boulet mee en een berepoot voor straks op de baan en eu... op mijn frieten mag een goei klad mayonaise en die boulet moet niet gebakken zijn. Als er nu echt te veel volk staat, komt dan maar terug.

LISA : Alleen voor dat van u hebben ze al een half uur werk. Tot straks!

WIS : Wees voorzichtig hé kind.

(Lisa af)

FONS : Wat kwam ons Clara doen?

WIS : Dat weet je toch. Ze kwam weer grote sier verkopen over hun Robbyke. *(Bootst na)* “Hij heeft gisteren den eerste gereden in Marcinelles, niet gekregen zenne. Allé, dat jullie dat nog niet weten”. Dat mens, ik zie liever haar hielen dan haar tippen.

FONS : Was het weer zover? Met haar streken. Dat zij een Pintens is, daar twijfel ik aan. Ik ben toch een hele andere. En hoe was het met Marcel?

WIS : Die heeft hoe langer hoe minder tijd, want hij traint hun Robbyke. Dat is niet te onderschatten, zegt ze.

FONS : Niet te onderschatten? Dat kan ik goed geloven. En zijn werk is zeker ook niet te onderschatten. Wat zeg ik, werk? Die weet niet wat werken is. Op de belastingen zitten. Letterlijk dan. En wij maar wroeten om er te komen. Werken, werken en nog eens werken. Heel mijn leven met bakken sleuren en soms met knagende rugpijn verder doen. Als er bij hem een scheidt scheidt zit, dan zit hij thuis. Hopla, een briefje van de dokter en meneer heeft weer een week. Weer zitten. Ons Clara heeft het wel getroffen.

WIS : Ik heb in de Unic gehoord, dat ze bij de bakker en de beenhouwer gaat kuisen. De winkel zelf, kuist ze 's avonds.

FONS : Zeg dat het niet waar is. Wacht eens, maar natuurlijk, overdag zou iedereen haar zien. *(Schenkt voor zichzelf en Wis nog een port in)* Al ben ik toch blij dat wij het leven door een andere bril zien. De harde realiteit onder ogen durven zien en de dagen pakken zoals ze komen. Dat wij nu samen ons portoke gaan drinken, dat is ook de “harde” realiteit. Schol!

WIS : Hoe was het met ons Lisa?

FONS : Veel kan ik daar nog niet van zeggen. Het begint eigenlijk wel goed met dat rotchappement. Stel je voor dat zij dat morgen moest voorhebben, haar eerste officiële rit. Ze zal in het begin moeten doorbijten, want met die bakken sleuren, dat is begot geen klein bier zenne.

WIS : Dan kun je stillekesaan beginnen aftellen. Als ons Lisa binnen enkele jaren op haar eigen benen zal staan, zal onze bompa rap in zijne zetel zitten.

FONS : Bompa? Laat het uit hé! Zover zijn we nog bijlange niet. Vergeet het. Zolang dat ik kan meedraaien en mijn rug het nog wat uithoudt, zal ik het toch niet kunnen laten om met de camion mee te rijden. We zien wel.

WIS : Een dag zonder uwe babbel met de klanten, 't zal wennen worden, zowel voor u als voor mij.

FONS : Zou je dan liever hebben dat je een hele dag op mijne smoel moest zien zoals ons Clara en Marcel? Die twee zijn altijd bij elkaar. Nu zal dat ook wel minder zijn, want madam gaat kuisen.

WIS : Ze vroeg hoe het met ons Lisa was op school.

FONS : En, heb je het haar verteld?

WIS : Neen, ik durfde niet.

FONS : Maar Wis toch. De ene of de andere keer zal ze het toch te weten komen. Ons Lisa loopt in gene zak.

WIS : Ik weet het maar ik... eu, kon het niet over mijn lippen krijgen.

FONS : Daar moet je nu toch niks mee inzitten. Het is toch ons Lisa haar leven. Zij heeft er tenslotte over beslist.

WIS : Ik weet het maar al te goed. Ik heb er lang genoeg van wakker gelegen. Zij trouwens ook. Ons dochter kan het ook waarmaken en daar heb je inderdaad geen brommer voor nodig.

FONS : Dat geloof ik. We zullen eens zien hoe ver hun Robbyke het zal brengen. Die denken toch niet dat het simpel is om de top te bereiken? In hun kop zitten ze al lang aan de top. Ze zullen begot nog dikwijls zwarte sneeuw zien. Het is voor ne gewone mens al niet zo simpel. Laat staan voor dat koppel.

WIS : A propos, de pastoor heeft gebeld. Of je hem zes flessen van uw porto kunt bezorgen. 't Is tegen morgenmiddag voor een koffietafel.

FONS : De pastoor begint hem ook graag te mogen. Ik denk dat hij wel eens porto in zijn kelk giet tijdens de mis in plaats van miswijn. Ik kan hem geen ongelijk geven. Het is niet omdat hij pastoor is dat hij niet van de geneugtes des levens mag genieten.

WIS : Je hebt al honderd hé, met je porto.

FONS : *(Kijkt naar de klok)* Waar blijft ons Lisa? Die is zeker nog die patatten mee aan het helpen schillen?

WIS : Heb nu toch eventjes geduld.

FONS : *(Neemt de krant en zet zich in de zetel)* Hier sè *(Leest)* “Jong dynamisch bedrijf moet deuren sluiten. Over te nemen: zuivelhandel Vanachter, winkelruimte van veertig vierkante meter en een goeie melktoer.” Hoe is het mogelijk? Die jonge mannen vliegen er op en voor dat ze het weten, gaan ze halsoverkop. Ze zien alleen de schone kanten. “Eigen baas”, denken ze. Zelfstandige? Zo simpel is dat allemaal niet, je moet het mij niet vertellen. Wis, zou dat niks voor mij zijn? Zie je mij al met melk en boter door het dorp rijden? Wacht eens, ik kan misschien zelfgemaakte botermelk maken en platte kaas en...

WIS : ... zelfgemaakte eieren zeker...

FONS : Ik zal maar bij mijn zelfgemaakte porto blijven. *(Schenkt zich nog eentje in)*

WIS : Fons, alsjeblief! Niet te veel. Je vergeet dat je straks nog moet rijden.

FONS : Ja moeder, ik kan mij dat nu wel permitteren nu ik een compagnon heb. Ik kan nog altijd functioneren als convoyeur

(Lisa komt binnen met het eten)

WIS : Hier is uw compagnon. *(De pakjes worden zorgvuldig opengedaan en verdeeld en ze beginnen te eten)*

LISA : Smakelijk!

WIS & FONS : Smakelijk!

(Er wordt gebeld aan de voordeur)

FONS : *(Met zijn mond vol friet)* Wie nu weer?

WIS : Wacht, ik zal wel gaan opendoen.

(De telefoon rinkelt)

LISA : Ik neem wel op. Hallo, bierhandel Pintens. Dag madam Irene? Natuurlijk dat ons vader nog langskomt maar zijn chappement begon ineens te pruttelen... Wablief?... Nee, met ons vader zijn chappement is er niks. Het is dat van zijn camion en daarom heeft hij wat vertraging... Wablief?... Zeker deze namiddag nog... Ja, dat is goed. Dag madam Irene... ja... ik zal het hem zeggen. Dus gene cola light maar gewone cola... Ja, ze zeggen zoveel... Serieus?... Dag madam Irene. (*Zucht*) Het was madam Irene. Ze heeft horen zeggen dat je van cola light zo slecht kunt slapen en haar maag ligt er van overhoop.

FONS : Dat ze dan een goeie Duvel drinkt. Ze zal dan wel slapen. Dat mens met haar gezaag altijd.

WIS : (*Heeft brief vast en geeft hem aan Lisa*) Hier Lisa, dat is voor u. Juffrouw Charlotte heeft hem gebracht. Ze had weer een uitleg bij. Nog zo jong en al zo'n beslissing nemen. Het is te hopen dat ze er later geen spijt van krijgt.

LISA : (*Doet ondertussen brief open en bekijkt hem*) Dat is nu zaterdag.

FONS : En? Wat is er nu zaterdag?

LISA : Wel eu, de school organiseert een pyjamafuif en ik zou er wel graag willen naartoe gaan. Alé, als ik mag.

FONS : Hoe noemen ze dat? Pyjamafuif? Dat wilt toch niet zeggen dat iedereen daar in zijne pyjama rondloopt zeker?

WIS : Nee, in een overall.

FONS : Jongens toch! Jongens toch! Waar gaat dat naartoe? In onze tijd mochten wij het woord fuif nog niet uitspreken of we kregen een sloef naar onze kop en nu kruipen ze daar bijeen in hun pyjama! Jaande, ik zal niet meer met de tijd mee kunnen zeker?

WIS : Ja Fons, de tijden veranderen. En daarbij, verleden jaar was er toch ook die klakkenfuif. Toen heb je zelf nog gezegd dat ze er te jong voor was.

FONS : Oei, nu begin ik al te vergeten ook. Wat staat er mij nog allemaal te wachten.

LISA : En, vake?

FONS : Hoort nu een keer. Nu ineens is het vake. Luister kind. Normaal hadden we afgesproken dat de school verleden tijd was. Dat was trouwens zelf uw beslissing. Goed, uw moeder en ik hebben ons er bij neergelegd.

WIS : Fons, niet meer opnieuw.

FONS : Het is goed meisje. Regel het maar met uw moeder maar. *(Hij bijt kwaad van zijn lookworst)* Maar pas op, ze zeggen wel dat een zelfstandige zijn eigen baas is, maar ze zeggen niet dat een zelfstandige er altijd moet staan.

LISA : Wat bedoel je daar nu weer mee?

FONS : Wat ik daarmee bedoel, is het volgende: Komt verdomme niet af dat je niet uit je bed kunt, want ik ga er niet alleen voor opdraaien.

LISA : Voor wat opdraaien? En daarbij, die pyjamafluif is toch op zaterdagavond.

WIS : Dat is waar. Ze kan zondag uitslapen.

FONS : Wablief? Wat hoor ik? Uitslapen? En wie gaat er dan dat gerief voor de pensenkermis wegdoen?

WIS : Is dat nu zondag al?

FONS : Ja Wis. Nu zondag is het pensenkermis. Je weet toch dat ik die toog en die tapinstallatie nog eerst moet gaan opladen in het duivenlokaal, want daar is het nu zaterdag 't bal van de blauwe geschelpte. Daar moeten we ons ook eens laten zien, want anders kijken ze weer vies. En ik geef hun dan nog wel tien procent op den omzet. Maar ja, dat is nu eenmaal het leven van een zelfstandige, die moet daar mee leren leven.

LISA : Ik beloof dat ik zondagmorgen paraat zal staan.

FONS : *(Is een beetje bijgedraaid en geeft Lisa een hand)* Afspraak om acht uur aan de camion.

LISA : It's a deal boss.

WIS : Zo zie ik het graag. Dat de baas met zijn werkvolk goed overeen komt.

(De telefoon rinkelt en Wis maakt aanstalten om op te nemen)

FONS : Laat maar Wis, de grote baas zal wel opnemen. Hallo met Pintens.... Ja Jean, normaal kom je met zo'n klein vaatje toe, maar inderdaad, als de Pol en de Staf ook komen, zou ik toch maar een groot vat durven aanslaan. Dan ben je toch wat geruster... Wat zeg?... Dat hun vrouwen niet meekomen? Ja, dan moet je niet meer twijfelen.... Komt in orde. Salukes *(Zet zich terug aan tafel en eet verder)* Straks is alles koud. Een mens is toch nooit gerust.

LISA : Va? Ik denk dat het tijd is.

FONS : Mij niet afjagen hé. Ik ben nog altijd uw baas.

(De deurbel gaat en Lisa gaat opendoen)

Verdomme, wie nu weer?

(We horen al van op de achtergrond dat het Clara is.)

CLARA : Zie je het nu? Ik dacht het daarstraks al, toen ik de camion zag staan. Maar wie zit daar nu naast onze Fons? Dat is precies ons Lisake. Wat is er kind? Moet je niet in 't school zijn? Was het vandaag conferentie misschien? Nee toch hé. Dat is toch volgende week hé Wiske?

WIS : *(Heeft krop in de keel)* Wel... eu, het zit namelijk zo,... alé,... zij...

FONS : *(Kortaf)* Dat heb je heel goed gezien, dat het ons Lisa was die naast mij zat. Met je ogen mankeert niks. Dat is al een grote opluchting.

CLARA : Is ze ziek? *(Neemt ondertussen een frietje van Wis)*

FONS : Nee Clara, ze is niet ziek. Ons Lisa gaat niet meer naar school.

CLARA : Hoe? En deze morgen hebben we het nog over 't school gehad, Wiske en ik.

FONS : Ja Clara, de tijd vliegt. Gisteren nog naar school en vandaag al een eigen zaak.

CLARA : Een eigen zaak? *(Tot Lisa)* Moet je daar geen diploma voor hebben?

FONS : Nee, voor onze zaak moet je geen diploma hebben. *(Steekt beide handen in de lucht)* Twee handen en een beetje gezond verstand, en je bent vertrokken.

CLARA : Fons, jij hebt nu wel van je hobby je beroep kunnen maken, maar ik zou toch graag hebben dat ons Robbyke zijn jaar afmaakt. Dan heeft hij toch iets in zijn handen. *(Pikt een frietje van Fons en gaat zitten)* Zo zo, een eigen zaak. *(Tot Lisa)* En, valt je nieuwe job wat mee?

LISA : Ja ja, tante Clara, ik heb een goeie baas en dat doet al veel.

CLARA : Amai nie! *(Pikt nu een frietje van Lisa)* Dat zijn lekkere frietjes. Van waar komen ze?

FONS : Van 't frituur!

WIS : Fons!

FONS : Van waar anders misschien?

CLARA : Maar Wiske toch, laat onze Fons maar doen. Hij doet niet liever. Moet jij niet op de baan zijn? Dat is toch werkendag vandaag? Vergeet niet bij ons langs te komen, want ik sta droog... met dat feestje van gisteren.

FONS : Aha, madam heeft een feestje gehad.

CLARA : Amai nie! We zijn serieus uit den bol geweest.

FONS : Was er iets te vieren misschien?

CLARA : Alsjeblief hé Fons, doe nu niet alsof uw neus bloedt.

FONS : Maar ik weet van niks.

CLARA : Onze Robby heeft gisteren toch den eerste gereden in Marcinelles. *(Haalt foto boven en ondertussen lacht Fons even naar Wis. Clara geeft foto aan Fons)* Wat denk je daarvan? Dat is gene krot hé vriend, zo als eerste over de streep?

FONS : Nee, krot is anders. Zeg Clara, waarom steekt hij zijn handen in de lucht? Krampen zeker? Ja, als je zolang op een brommer zit.

CLARA : Brommer? Wat hoor ik, brommer? Dat is een echt crossmachien. *(Ze trekt foto uit Fons zijn handen)* Veel geld, zenne Fons!

FONS : Geld? Als je een man hebt die op de belastingen werkt, ik bedoel “zit”, dan kan dat toch geen probleem zijn voor jullie?

CLARA : Amai nie! Daar komt heel wat bij kijken, jong. Zijn uitrusting, zijne was, die verplaatsingskosten. Het is allemaal wat.

FONS : *(Knipoogt even naar Wis en zegt al lachend)* Je kan anders misschien bij ons komen kuisen, wij betalen goed.

CLARA : *(Ze lacht, want ze denkt dat het om een grap gaat)* Dat zou het wel zijn.

FONS : Wacht eens, misschien kan ik hem sponsoren?

CLARA : Meen je dat nu?

FONS : Nee, het zou geen zicht zijn. Allé, zie je hem al rijden met op zijn rug in koeien van letters: “BIERHANDEL PINTENS”! Een toerke verder en ze hangen van beneden tot boven vol slijk en je kunt de tekst niet meer lezen. Met slijkreclame ben ik ook niks vooruit. Ik kan misschien bij elke overwinning een gratis vat geven, maar ja,... daar heeft hij ook niks aan, zo ene keer in 't jaar.